

ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ #5

ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

άτακτη έκδοση στο νησί της Χίου
γενάρης 2022

***Πιστοποιητικά, σκαναρίσματα και ψηφιακό φακέλωμα.
Το βαρέλι χωρίς πάτο, που λέγεται διαρκής υποτίμηση, στα καλύτερα του.***

Να λοιπόν που φτάσαμε στο σημείο όπου οι μισοί σκανάρουν τους άλλους μισούς. Οι εργαζόμενοι στο σύνολο της εμπορευματικής οικονομίας, με το κινητό στο χέρι, έχουν υποχρεωθεί να παίζουν το ρόλο του μπάτσου απέναντι στους πελάτες τους. Ποιος θα το φανταζόταν; Βέβαια, το σκανάρισμα των πιστοποιητικών εμβολιασμού, που συνοδεύεται κι από έλεγχο ταυτοπροσωπίας (μην το ξεχνάμε, έτσι) καθώς και ο έλεγχος των rapid και PCR όσων δεν έχουν δώσει ακόμα μπράτσο, δεν είναι κάτι ευχάριστο για τους υπαλλήλους και τους μαγαζάτορες, αυτό είναι αλήθεια, τουλάχιστον για τους περισσότερους. Και πελάτες διώχνει και σημαίνει περισσότερη δουλειά. Δεν φαίνεται ωστόσο να προβληματίζει και ιδιαίτερα τους εκπροσώπους των εργαζομένων, εκτός κι αν μας διαφεύγει κάτι.

Θυμηθείτε ότι η εστίαση προχώρησε σε κινητοποίηση μιας μέρας ενάντια στο μέτρο του συγκεκριμένου ελέγχου, όχι εξαιτίας της αντίδρασης για το φασιστικό περιεχόμενο της εν λόγω κυβερνητικής απόφασης, αλλά λόγω ανησυχίας για τη μείωση των εισπράξεων. Εξαιτίας μείωσης της πελατείας. Κι όταν λέμε η εστίαση, εννοούμε τα αφεντικά του κλάδου, όχι οι εργαζόμενοι του.

Όπως και να 'χει ξεχάστηκε κι αυτή η στοιχειώδης και μάλλον ενστικτώδης αντίδραση. **Από την επόμενη μέρα οι πάντες αποδέχτηκαν το συγκεκριμένο μέτρο και συμφώνησαν να συναινέσουν στην “πιστοποιημένη” κατανάλωση/διασκέδαση.** Από την πλευρά των επιχειρήσεων κατανοητό. Αυτό ακριβώς επιβάλλει το συμφέρον τους. Κι όσοι εργαζόμενοι έχουν τυχόν διαφωνίες τους περιμένει στην καλύτερη περίπτωση το επίδομα ανεργίας, αν συμπτωματικά υπάρχουν και τα απαραίτητα ένσημα, άρα είναι εξασφαλισμένη η υποταγή. Το είδαμε και με τους εργοδοτικούς εξαναγκασμούς για υποχρεωτικό πλατφορμισσμό του προσωπικού με την απειλή της απόλυσης. Ο σωστός εκβιασμός περνάει πάντα από το στομάχι, σαν τον έρωτα ένα πράγμα, οπότε οι όποιες επιλογές δεν είναι εύκολο ζήτημα όταν έχει να κάνει με την επιβίωση.

Όσο για τους πελάτες, το συνήθισαν. Οι πλατφορμισμένοι όσο συνεχίζουν να κάνουν τη δόση τους έχουν εύκολη πρόσβαση παντού. Και κυρίως τσάμπα. Και στα ζεστά. Οι υπόλοιποι ζορίζονται λίγο περισσότερο, ξεπαραδιάζονται για ένα καφέ, αφού πρώτα πρέπει να πληρώσουν για ένα τεστ που θα τους εξασφαλίσει την πολυπόθητη ευκαιρία να κάτσουν δίπλα από καμιά σόμπα εξωτερικού χώρου, μέχρι να αλλάξουν γνώμη. Όπως και να 'χει, ο διαχωρισμός παραμένει.

Και οι φοιτητές στα πανεπιστήμια; Δέχονται να τους ελέγχουν κατά την είσοδο τους σε κάθε σχολή νομιμοποιώντας την ύπαρξη υγειονομικών γκέτο. Κατά τα άλλα αντιδρούν για την πανεπιστημιακή αστυνομία (και καλά κάνουν!) αλλά δεν ενοχλούνται από τους υπαλλήλους-σεκιουριτάδες των πανεπιστημίων. Άβυσσος η ψυχή των φοιτητών! Και η ζωή, με ένα περίεργο τρόπο είναι η αλήθεια, συνεχίζεται.

Από την άλλη, θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι στην περίπτωση των καταστημάτων δεν υπάρχει εναλλακτική λύση. Το πρόστιμο είναι δυσβάστακτο και οι επιχειρήσεις ζορίζονται μετά από το περσινό λοκντάουν, φαίνεται λογικό.

Να θυμίσουμε μόνο πως η εφαρμογή του ελέγχου των πιστοποιητικών κάθε είδους, έχει επιβληθεί εξαιτίας της Covid. Για να αποτρέψει την περιβόητη αλυσίδα μετάδοσης του ιού, αυτό λέει η επίσημη ρητορική και οι κάθε είδους λακέδες του συστήματος που εμφανίζονται ως “ειδικοί”

και επαΐοντες. Με λίγα λόγια, οι πελάτες άσχετα αν έχουν πλατφορμαστεί ή όχι, πρέπει να υποβάλλονται στον εξευτελισμό του σκαναρίσματος γιατί έτσι προστατεύουν τους άλλους πελάτες. Συμβάλλουν σαν να λέμε στην προστασία της δημόσιας υγείας.

Έλα όμως που **αποδεδειγμένα, κολλούν και μεταδίδουν τον ιό και οι μεν και οι δε!** Το “εμβόλιο” όπως ξέρουμε δεν προσφέρει καμία ανοσία, γεγονός επιβεβαιωμένο. Απλά υποτίθεται ότι βοηθάει όποιον νοσήσει να το περάσει πιο ελαφριά, έτσι μας λένε, αλλά μέχρι εκεί. **Που σημαίνει ότι αν κάποιος έχει ήδη τον ιό θα τον μεταδώσει σε όσους είναι γύρω του είτε του σκανάρεις το όποιο πιστοποιητικό είτε όχι!** Αυτός είναι ένας από τους λόγους που η διασπορά μετάδοσης του ιού στην κοινότητα είναι πολύ μεγαλύτερη από πριν εξαιτίας του συγκεκριμένου μέτρου. **Αυτό που υποτίθεται ήρθε να θεραπεύσει η εφαρμογή ενός μέτρου που θυμίζει εποχές απαρχαίντ έχει φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα. Αλλά συνεχίζει να εφαρμόζεται.**

Ας πούμε τα πράγματα με το όνομα τους. Κανένα σκανάρισμα δεν έχει απολύτως καμία σχέση με προστασία από κανένα ιό. Παρόλα αυτά η υποχρεωτικότητα της μεθόδου “πιστοποίησης” εφαρμόζεται κανονικότατα και βέβαια κανένας δεν έχει ζητήσει την κατάργηση της. Από ότι φαίνεται ήρθε για να μείνει. Άσε που το συνηθίσαμε, οπότε...

Μα καλά, για πόσο μαλάκες μας περνάνε;

Η απάντηση είναι γνωστή από την αρχή της “πανδημίας”, όπως και οι λόγοι για τους οποίους ξεκίνησε σταδιακά η εκστρατεία αποπροσανατολισμού από την ουσία του ζητήματος. **Που δεν είναι άλλη από την πειθάρχηση των πάντων σε ότι διατάζει το κράτος – προστάτης.** Γι’ αυτό τα σκαναρίσματα ούτε αθώα είναι ούτε προσωρινά. Και οπωσδήποτε δεν σχεδιάστηκαν ως ένας τρόπος ελέγχου και προστασίας από έναν ιό. Αυτά είναι για τους ηλίθιους.

Η υποχρεωτική εφαρμογή τους ένα πράγμα εξυπηρετεί. Την παρακολούθηση των επιλογών που κάνουμε στην καθημερινότητα μας, γεγονός που διευκολύνει τη γενικευμένη καταγραφή κάθε ανθρώπινης λειτουργίας που μπορεί να ψηφιοποιηθεί. Αφορά στη συνεχή ροή πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα. Μεσολαβημένης τεχνολογικά από QR γραμμωτούς κώδικες που κανονικά θα έπρεπε να μας στοιχειώνουν ως προς τον τρόπο αξιοποίησης τόσο από τις εταιρείες όσο κι από τα κράτη.

Επειδή έχουμε αναφερθεί αναλυτικά σε προηγούμενα έντυπα, δεν θα το κάνουμε σε αυτές τις γραμμές. Θα αρκεστούμε απλά στο εξής. Ο κώδικας QR αναπτύχθηκε για τη σήμανση μονάδων και εξαρτημάτων για το τμήμα εφοδιασμού στην αυτοκινητοβιομηχανία του ιαπωνικού ομίλου Toyota. Αυτή τη στιγμή εφαρμόζεται για τη σήμανση της όποιας καταναλωτικής/συμπεριφορικής μας δραστηριότητας.

Που πάμε, πότε, με ποιους, τι αγοράζουμε, πότε νοσούμε και από τι, πότε δουλεύουμε κι άλλα πολλά. Και κυρίως αξιοποιήσιμα από τα αφεντικά μας. Πάντα με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας. Ψιλά γράμματα για τους περισσότερους. Πόσο τετριμμένο ακούγεται ότι η συνήθεια είναι πολύ μεγάλο πράγμα στις ζωές μας, ε; Πόσο κλισέ;

Η κοινωνία έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο σαπίλας και εξευτελισμού που έχει ουσιαστικά νομιμοποιήσει τον έλεγχο και την επιτήρηση των πάντων, σε τέτοιο βαθμό που σοκάρει. Κι όχι από τα εντεταλμένα όργανα επιβολής της άτιμης της τάξης, όχι! Πραγματικά μας κάθεται στο λαιμό το γεγονός ότι είναι πολλοί και πολλές που θεωρούν φυσιολογικό το να ελέγχουν τους γύρω τους. Άλλωστε μια εφαρμογή στο κινητό είναι το σκανάρισμα, σιγά το πράγμα. Κι όλο αυτό χωρίς στοιχειώδεις αντιδράσεις, χωρίς να έχει ανοίξει μύτη! Να που επιβεβαιώνετε τελικά μια παλιά ρήση σχετικά με το μπάτσο που κρύβει ο καθένας μέσα του. Όλα εδώ πληρώνονται.

Η πειθάρχηση των σωμάτων και των συνειδήσεων

Το χειρότερο όμως, κατά τη γνώμη μας, είναι η γενική αποδοχή αυτής της κατά τα άλλα διεστραμμένης επιβολής. Διεστραμμένης κοινωνικά, συναισθηματικά, πολιτικά. Όχι όμως καπιταλιστικά. Αυτό είναι που κάνει τη μεγάλη διαφορά. Μοιάζει να έχει παραιτηθεί η πλειοψηφία της κοινωνίας από την υπεράσπιση βασικών δικαιωμάτων που μέχρι χθες φάνταζαν αυτονόητα, ενώ τις επιπτώσεις τις ζούμε ήδη.

Ένα παράδειγμα για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι. Από το Δεκέμβρη του 2019 η Ελληνική Αστυνομία έχει υπογράψει σύμβαση με τη γνωστή Intracom Telecom για τη χρήση “έξυπνων συσκευών” που θα σκανάρουν τα βιομετρικά χαρακτηριστικά των πολιτών στα πλαίσια της αστυνόμευσης σε ολόκληρη την επικράτεια. Η ΕΛ.ΑΣ θα αποκτήσει πρόσβαση στο ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα με κρυπτογραφημένο τρόπο, μέσω φορητών συσκευών, για τον προσδιορισμό και την επαλήθευση της ταυτότητας όσων θα υπόκεινται σε επιτόπιο έλεγχο. Σύμφωνα με τη “Διαύγεια”, η έναρξή του είχε αρχικά προγραμματιστεί για τις αρχές του 2021 και στη συνέχεια καθυστέρησε λόγω περιορισμών που σχετίζονται με την Covid-19.

Για την ακρίβεια, υπήρχαν δυο προβλήματα μέχρι πρότινος. Η νομοθεσία σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και η αναμενόμενη κοινωνική αντίδραση από τη λεγόμενη “έξυπνη αστυνόμευση”. Τώρα;

Από τη στιγμή που η επίδειξη πιστοποιητικών θεωρείται το πιο φυσιολογικό πράγμα του κόσμου, από τον εστιάτορα μέχρι το μπάτσο, ξεχάστε όσα ξέρατε. Έφτασε η ώρα να δικαιωθεί ο Μπένθαμ και το “Πανοπτικό” του όπως το συνέλαβε το 1785.

Θα το λέμε με κάθε ευκαιρία. Ας μας συγχωρήσουν οι πιστοί για αυτό που θα ξεστομίσουμε, αλλά ο Sars Cov 2 είναι πράγματι δώρο θεού. Ποτέ άλλοτε στην πρόσφατη καπιταλιστική ιστορία δεν είχε επιτευχθεί τέτοιας κλίμακας κοινωνική νομιμοποίηση υπέρ της υγείας του συστήματος. Το κράτος Λεβιάθαν στα καλύτερα του.

*Η αλήθεια είναι ότι δεν περιμέναμε να είναι τόσο εύκολη η παραχώρηση κάθε ελευθερίας στο όνομα της προστασίας από έναν ιό, όσο φονικός κι αν πλασάρεται. Μας τρομάζει και μας εξοργίζει ο βαθμός πειθάρχησης. Ακόμα κι από εκεί που δεν το περιμέναμε. Από την πρώτη στιγμή το κράτος κατάφερε να επιβάλλει τη δική του αφήγηση, παρ’ όλες τις παλινωδίες στην επικοινωνιακή διαχείριση, δεν το αμφισβητεί κανένας αυτό. Με το που χαρακτηρίστηκε η Covid-19 ως “πανδημία” τολμήσαμε να αμφισβητήσουμε την κυρίαρχη προπαγάνδα, εξηγώντας το σχέδιο τρομοκράτησης του πληθυσμού μέσω του φόβου του θανάτου. Κι οπωσδήποτε βάλαμε στο στόχαστρο της κριτικής τους εκφραστές της. Αρκεί να ανατρέξετε στη δουλειά των κόκκινων μαντηλιών για να το διαπιστώσετε. Το σύνθημα που από πολύ νωρίς βροντοφώναξαμε, τόσο στο δημόσιο λόγο μας όσο και στο δρόμο, ήταν ότι Δεν Υπάρχει Υγεία, χωρίς Δικαιοσύνη και Ελευθερία. Είναι ακριβώς αυτό που αναδεικνύει το ψευτοδίλημμα Υγεία ή Ελευθερία. **Καμία περιστολή δικαιωμάτων και ελευθεριών δεν μπορεί να δικαιολογηθεί στο όνομα της προστασίας από οποιαδήποτε αρρώστια.** Είτε αυτή είναι δημιουργημένη είτε όχι.*

Έλα όμως που η προπαγάνδα κράτους και “ειδικών” πιάνει ακόμα. Έχει ενσωματώσει στον τρόπο σκέψης των υπηκόων με τέτοια ένταση την ανασφάλεια και το φόβο, που οτιδήποτε αμφισβητεί την κυρίαρχη αφήγηση είναι εξ’ ορισμού παραπλανητικό, fake. Τουλάχιστον έτσι παρουσιάζεται, όχι για όλους βέβαια, αλλά για τους περισσότερους ακόμα ισχύει. **Η γενικευμένη πειθάρχηση των σωμάτων και των συνειδήσεων είναι κατά γενική ομολογία γεγονός.** Τη βλέπουμε παντού. Από τη μαζική αποδοχή του ψηφιακού φακελώματος και των διαχωρισμών μέχρι την πιστή εφαρμογή αντιφατικών οδηγιών και καταναγκασμών. Είμαστε περίεργοι να δούμε μέχρι πόσες μάσκες είναι διατεθειμένοι να φορέσουν οι οπαδοί της καραντίνας και των μέτρων για να ξορκίσουν το κακό.

Μια παλιά σοφία λέει το εξής: Όλοι είμαστε αιχμάλωτοι των φόβων μας, η ελευθερία και η πραγματικότητα συγκρούονται μεταξύ τους σαν τις σφαίρες στο νευτώνειο εκκρεμές. Δεν θα διαφωνήσουμε. Ταυτόχρονα βλέπουμε γύρω μας όλο τον παραλογισμό που δημιουργεί ο φόβος. Μια “πραγματικότητα” που έχει αλλάξει θεαματικά προς το χειρότερο και μια “ελευθερία” που προσφέρεται σε δόσεις.

Πώς εξηγούν όμως οι “αιχμάλωτοι” όλα τα δεινά που μας βρήκαν; Ποιος τελικά ευθύνεται για την καταραμένη την τύχη μας; Εδώ τα πράγματα περιπλέκονται δραματικά και η σύγχυση θολώνει κι άλλο το τοπίο.

Η νούμερο ένα αιτία στην οποία αποδίδουν οι περισσότεροι άνθρωποι τη χειροτέρευση της καθημερινότητας τους είναι η εμφάνιση του Sars Cov 2. Θυμίζει τις αρχές του 2010 όταν η οικονομική κρίση έφτασε και στα μέρη μας. Ήταν η απόλυτη αιτία του κακού. Η φράση ‘φταίει η κρίση’ ήταν κάτι σαν θεραπεία για πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν που λένε και οι γραφές.

Η συζήτηση στη δημόσια σφαίρα τότε πήγαινε κάπως έτσι. Ποιος ευθύνεται για τις μειώσεις μισθών; Η κρίση. Για τις χιλιάδες αυτοκτονίες; Την κλοπή των χρημάτων των ασφαλιστικών ταμείων; Την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων; Την αύξηση των ανισοτήτων; Την κοινωνικοποίηση των χρεών; Η κρίση. Να ποιος ευθυνόταν για όλα τα παραπάνω και για πολλά περισσότερα, κάτι ουρανοκατέβατο για τους πιο πολλούς και οπωσδήποτε απρόσωπο.

Πώς να εναντιωθείς στην υποτίμηση της ζωής σου απέναντι σε κάτι που είναι και εχθρικό και αόρατο; Όπως ο κορονοϊός ένα πράγμα. Πόσο βολική αυτή η αφήγηση για τα αφεντικά και τους εκπροσώπους τους, ε;

Θα είμαστε επιεικείς και οπωσδήποτε κόσμιοι χαρακτηρίζοντας την παραπάνω διαπίστωση βλακώδη και αποπροσανατολιστική. Τόσο ως προς την κοινή λογική όσο και ως προς τα συμφέροντα μας ως εργατική τάξη.

it is staggering as a species, a species
GIFTED WITH INTELLECT,
but WHICH DOES NOT USE IT
TO DECONSTRUCT ITS BELIEFS AND THUS TO
FREE ITSELF,
BUT TO LOBOTOMIZE ITSELF

Βέβαια, οι ευγένειες δεν είναι του στυλ μας, είναι γνωστό αυτό, αλλά ήδη έχουμε κάνει πάρα πολλούς “εχθρούς” γύρω μας, οπότε ας είμαστε φειδωλοί στους όποιους χαρακτηρισμούς. Δείτε το ως παράδειγμα κοινωνικής υπευθυνότητας, που είναι και της μόδας αυτή την εποχή, δεν θα χαλάσουμε εμείς τις ονειρώξεις όσων υπερθεματίζουν ως προς την αυστηροποίηση μέτρων και καταναγκασμών πάνω από ενάμιση χρόνο τώρα, μακριά από μας τέτοια πρόθεση. Ήδη μας προσάπτουν καχυποψία απέναντι στις φαρμακοβιομηχανίες και τα πειραματικά τους σκευάσματα. Μας λοιδορούν που αμφισβητούμε τη ρητορική περί ατομικής ευθύνης. Το ομολογούμε.

Έλα όμως που μας τρελαίνει που από τη μία είμαστε αναγκασμένοι να συναναστρεφόμαστε με τύπους του στυλ “ακολουθούμε πιστά τις οδηγίες των ειδικών, αυτοί ξέρουν”, και από την άλλη δεν μπορούμε να αποφύγουμε τις κοινωνικές σχέσεις με ανθρώπους φοβισμένους που ζουν μες την παράνοια. Είτε αυτοί είναι συγγενείς και φίλοι (όσοι έχουν απομείνει αυτούς τους δύσκολους καιρούς) είτε είναι συνάδελφοι στη δουλειά ή γείτονες στο δρόμο. Έχουμε ήδη γευτεί τα υποτιμητικά βλέμματα ανθρώπων που μας προσάπτουν την κατηγορία της κοινωνικής ανευθυνότητας, ανθρώπων που εύχονται να φύγει μακριά ο κακός ιός για να επανέλθουν όλα όπως πριν.

Η “νέα κανονικότητα” ήρθε για να μείνει

Το κοινωνικό ‘πείραμα’ που ακούει στο όνομα εφαρμογή αναγκαστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας δεν τελειώνει με την “εξαφάνιση της πανδημίας”. Δεν νομίζουμε να υπάρχουν τόσο αφελείς στη σημερινή εποχή.

Μετά από μήνες εγκλεισμού, κοινωνικής απομόνωσης και αναστολών εργασίας, που ως προπομπός του θαυμαστού καινούργιου κόσμου άφησαν και αφήνουν τα σημάδια τους στο σύνολο της κοινωνικής ζωής, ξεκίνησαν ταχύτατα να διαμορφώνονται/επιβάλλονται νέες “συνήθειες” που στοχεύουν στην Αλλαγή Παραδείγματος που έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας να περιγράφουμε στο δημόσιο λόγο μας από την έναρξη σχεδόν της πανδημίας. “Συνήθειες” που όπως έχουμε ήδη εξηγήσει, αποτελούσαν εμπόδια στην περαιτέρω “απελευθέρωση” νέων μορφών κοινωνικής ζωής, στα πλαίσια της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

Είτε εξαιτίας νομοθεσιών που έβαζαν φραγμούς στην ασύδοτη αξιοποίηση των προσωπικών δεδομένων των χρηστών (θυμηθείτε τον GDPR), είτε λόγω άρνησης στην εφαρμογή τεχνολογιών πειραματικής χρήσης (π.χ. για λόγους ηθικής ή επικινδυνότητας) όπως στην περίπτωση προϊόντων βιοτεχνολογίας σαν τα mRNA γενετικά “εμβόλια”. Έτσι, με δούρειο ίππο έναν ιό, επιβλήθηκαν δραστικές αλλαγές στο σύνολο της καθημερινότητας μας. Από την επιβολή επαχθέστερων εργασιακών σχέσεων μέχρι τη δαιμονοποίηση κάθε κοινωνικής σχέσης για όσο καιρό αποφασίζουν οι κυβερνώντες.

Από την ψηφιοποίηση ολοένα κι περισσότερων λειτουργιών διαχείρισης, που παρουσιάζονται ως νεωτερισμός και ευκολία, μέχρι τη νομιμοποίηση τεχνολογιών μαζικής επιτήρησης και ελέγχου.

Κι όλα αυτά ταυτόχρονα με τον κατάλληλη εφαρμογή του δόγματος ‘σοκ και δέος’. Κάθε κοινωνική αμφισβήτηση πάει πακέτο με περισσότερα κρούσματα και νέες παραλλαγές του ιού. Κάθε αποτυχία εξασφάλισης περισσότερων μπράτσων για τσίμπημα με ανακοίνωση προστίμων για τους άνω των 60. Κάθε διαμαρτυρία ενάντια σε γελοίες και παράλογες απαγορεύσεις με επιστράτευση των κατάλληλων διαρροών στα μέσα ενημέρωσης για επαναφορά της υποχρεωτικότητας κ.ο.κ

Και μην ξεχνάμε το πώς ονομάστηκε η όποια κριτική απέναντι στην επίσημη καθεστωτική αφήγηση. Οπισθοδρόμηση, “ψέκα” και ακροδεξιό παραλήρημα. Αυτά είναι γνωστά και βιωμένα καιρό τώρα. Κι έχουν οδηγήσει σε πλήθος καταναγκασμών που αξιοποιούνται κατάλληλα από τις κυβερνήσεις στο όνομα ενός ακαθόριστου δημόσιου συμφέροντος.

Τρανταχτό παράδειγμα η τηλε-εργασία. Οποτεδήποτε κριθεί αναγκαίο, με μια απλή υπουργική απόφαση, πλήθος εργαζομένων θα υποχρεώνονται να εργάζονται από απόσταση. Χαρακτηριστική περίπτωση η απαίτηση από τους εκπαιδευτικούς για παροχή τηλε-εκπαίδευσης σε περιπτώσεις κακοκαιρίας, καταλήψεων κ.λπ. με τη γνωστή και “αμαρτωλή” πλατφόρμα Webex που την περσινή χρονιά αποκαλύφθηκε ότι κατέγραφε τα μεταδεδομένα των χρηστών της, χωρίς οι ίδιοι να το γνωρίζουν.

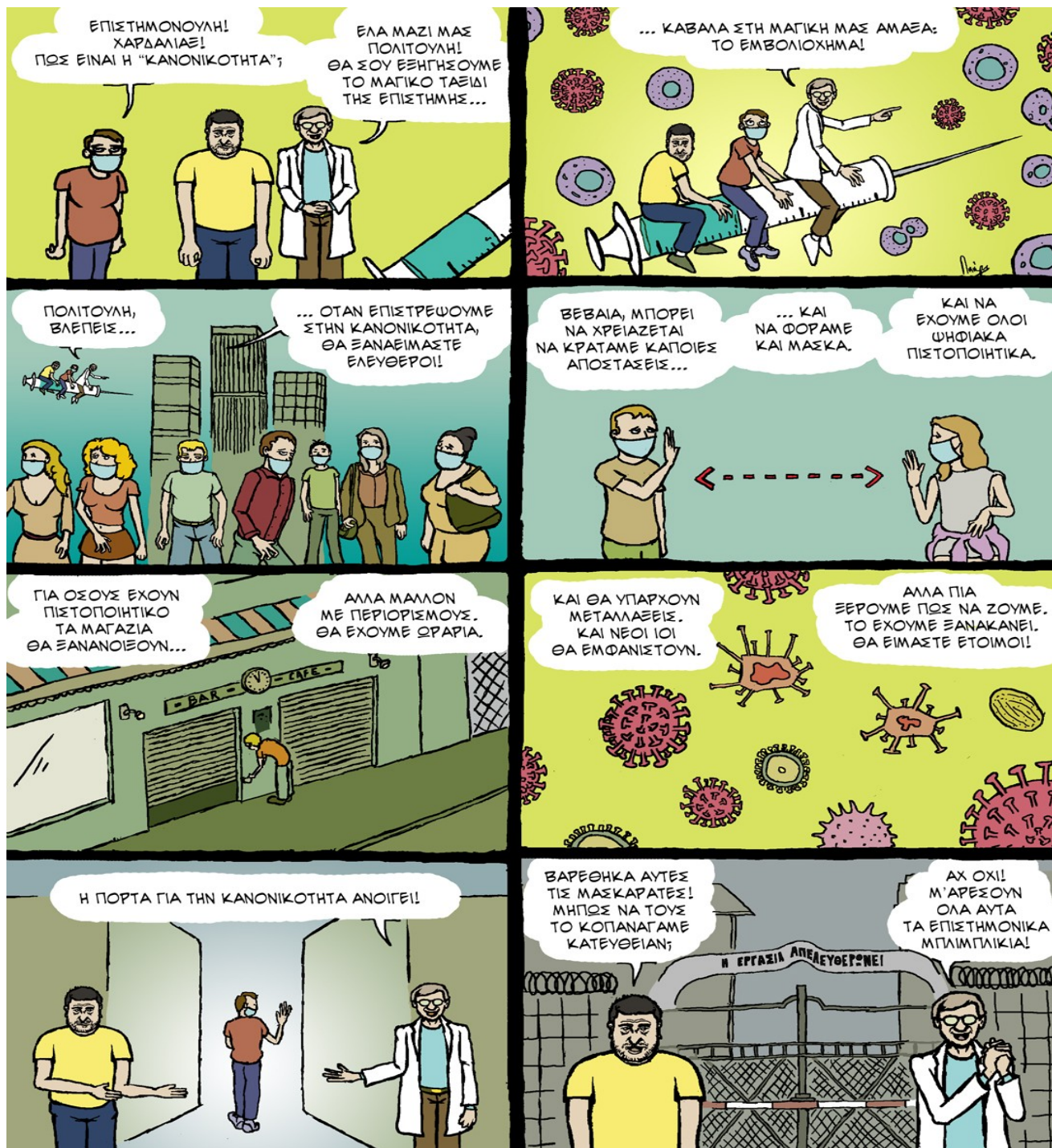
Όσο για τα αστυνομικά μέτρα ελέγχου και επιβολής προστίμων, δεν χρειάζεται να πούμε πολλά. Από δω και στο εξής λόγοι δημόσιας τάξης θα επιβάλλουν όλο και πιο συχνά, από καραντίνες και μίνι λοκντάουν μέχρι εκκενώσεις καταλήψεων και περιορισμούς μετακινήσεων. Τα κατάλληλα δηλαδή μέτρα ‘αναμόρφωσης’ για όσους χαρακτηρίζονται απείθαρχοι, απροσάρμοστοι ή απλά επικίνδυνοι.

Αυτό που θα έπρεπε επιπλέον να προβληματίζει τους πάντες είναι η συζήτηση που εξελίσσεται καιρό τώρα στη δημόσια σφαίρα για αντικατάσταση όλων των κλασικών εμβολίων με τεχνολογίες τύπου mRNA. Και τους γονείς πιο πολύ από όλους. Στην περίπτωση που αυτό συμβεί, οι φαρμακομαφίες θα έχουν πολλαπλά οφέλη από τον περιορισμό του κόστους παραγωγής καθώς οι γενετικές πλατφόρμες που κατασκευάζουν θα κοστίζουν πολύ λιγότερο. Αυτό λένε τα αφεντικά του κλάδου και δεν έχουμε κανένα λόγο να το αμφισβητήσουμε. *Είναι αυτές που έχουν εξασφαλίσει ασυλία από τις παρενέργειες των σκευασμάτων τους, εγγυημένη χρηματοδότηση από τα κράτη και καταγράφουν ήδη τρελά κέρδη από την εκτόξευση της χρηματιστηριακής αξίας των μετοχών τους.* Μπορεί να σκοτώνουν εδώ και εκεί μερικούς και να καταστρέφουν την υγεία πολύ περισσότερων, αλλά το μάθαμε πια. Το όφελος είναι μεγαλύτερο από το κόστος. Για το καλό της ανθρωπότητας πρόκειται, μην έχετε αμφιβολίες.

Δυστυχώς τα νέα δεδομένα δεν είναι ευχάριστα. Η Covid εποχή έχει ανοίξει το δρόμο σε νέα ήθη, νέους κανόνες και κυρίως νέες συναινέσεις. Που κυοφορούνται εδώ και πολύ καιρό στο εσωτερικό των κοινωνιών του 21ου αιώνα, και τώρα είναι η ώρα της γενικευμένης εφαρμογής. Το ζούμε ήδη στο πετσί μας. Κι όσο πιο γρήγορα καταλάβουμε ότι ούτε ουρανοκατέβατο μας ήρθε, ούτε ξαφνικό

τόσο το καλύτερο για τις άμυνες που θα χρειαστεί να χτίσουμε. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο έχουμε περιγράψει τις αλλαγές που έχει φέρει η 4η Βιομηχανική Επανάσταση στο σύνολο της καθημερινής ζωής ως αποτέλεσμα της μετάβασης στο νέο καπιταλιστικό κόσμο. Σε αυτή τη μετάβαση βρίσκεται η αιτία των κοινωνικών επιπτώσεων που βιώνουμε και μετασχηματίζουν όλα όσα ξέραμε μέχρι σήμερα. Για να αντιμετωπίσεις κάτι πρέπει πρώτα να καταλάβεις τι το δημιούργησε και το τροφοδοτεί.

Εκεί ακριβώς είναι που γεννιούνται οι όποιες αντιστάσεις. Βοηθάνε και οι ίδιοι οι κυβερνώντες με τις διάφορες παλινωδίες στη διαχείριση της όλης κατάστασης σε συνδυασμό με τους διορισμένους “ειδικούς” των γνωστών επιτροπών. Είναι αρκετές φορές που ο ένας αδειάζει τον άλλο και πέρα από το γέλιο που μας χαρίζουν, πολύ σημαντικό στην εποχή που ζούμε, μαθαίνουμε και μερικά χρήσιμα πράγματα για το σχεδιασμό που μας επιφυλάσσουν.

Το σίγουρο είναι πως η προπαγάνδα πάνω στην οποία βασίστηκε εξαρχής η επιβολή όλων των ολοκληρωτικών μέτρων διαχείρισης της πανδημίας αρχίζει να μπάζει νερά. Τόσο η περιβόητη προστασία από τις πλατφόρμες γενετικής μηχανικής, που κατ’ ευφημισμό ονομάζονται ακόμα εμβόλια, και κυρίως η υποτιθέμενη ασφάλεια που προσφέρουν αμφισβητούνται από αρκετούς που έκαναν την επιλογή να πλατφορμιστούν. Οι οποίοι αρχίζουν και σκέφτονται σοβαρά την πιθανότητα να εξαπατήθηκαν από τους υποτιθέμενους προστάτες της δημόσιας υγείας (βλέπε κυβερνώντες και “ειδικούς”) και οπωσδήποτε αμφισβητούν πολλά από αυτά που τους υποσχέθηκαν οι εν λόγω σωτήρες. Το γεγονός ότι εκβιάζονται με ακόμα πιο αισχρό τρόπο ώστε να σπεύσουν να πλατφορμιστούν οι άνω των 60 ετών με πρόστιμο 100€, δημιουργεί περισσότερη αγανάκτηση και αμφιβολία για τις όποιες προθέσεις. Σε συνδυασμό και με τα πολλά κρούσματα λόγω της παραλλαγής Όμικρον αυτή την εποχή που στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων εμφανίζει από ήπια έως καθόλου συμπτώματα, αρχίζει να γίνεται λόγος για ενδεχόμενη ενδημικότητα του φαινομένου. Κι αυτό αλλάζει τα δεδομένα τελείως. Η διάχυση του ιού σε όλη την κοινωνία είναι γεγονός κι αυτό είναι λογικό να συμβαίνει, άσε που έχει εξοικειώσει και τους πιο φοβισμένους με την ιδέα της νόσησης. **Και οι απατεώνες μιλάνε ακόμα για νόσο των ανεμβολίαστων!** Τους έχουμε πάρει χαμπάρι.

Ακόμη και η αλλαγή του πρωτοκόλλου εμφάνισης κρούσματος με καραντίνα 5 ημερών και μετά επιστροφή στην καθημερινότητα, φαίνεται αδιανόητη στους φανατικούς υποστηρικτές του “μένουμε σπίτι”. Μα καλά, τόσο ασυνείδητοι είναι οι θεματοφύλακες της υγείας του λαού; Όπως και να ‘χει, οι θεατές πέφτουν ακόμα από τα σύννεφα. Όσοι και όσες πείστηκαν ότι πλησιάζει το τέλος του κόσμου. Και οι πρωταγωνιστές, δημαγωγοί και αφεντικά, τρίβουν τα χέρια τους. Όσο για τους κομπάρσους που ακόμα ζητάνε περισσότερες ΜΕΘ για το λαό και περισσότερες μάσκες και αντισηπτικά; Τους χρωστάμε ειδική αναφορά στο άμεσο μέλλον. Εν τέλει, την αμφισβήτηση για τις όποιες καθεστωτικές βεβαιότητες την προσφέρει η ίδια η πραγματικότητα. Τραγική ειρωνεία ή φυσιολογική εξέλιξη; Διαλέξτε ότι σας βολεύει.

